

Problematika pokrajin Slovenijo zaposluje že toliko časa, da so se le še redki laiki pripravljani meniti zanjo prav resno. Očitno bo ostalo tako tudi v mandatu te vlade. Borut Pahor je kljub sprva smelim načrtom v pogovoru na letošnji Najevski lipi odkrito priznal, da je skeptičen glede možnosti sprejetja pokrajinske decentralizacije. V osrednji instituciji zakonodajne oblasti bi potreboval dvotretjinsko večino, kar se trenutno zdi skorajda podvig prometejskih razsežnosti. Mnenja parlamentarcev se v kriznih časih krešejo še v precej bolj trivialnih zadevah, kot pa so pokrajine, ki bržkone kanijo ostati zakoličene še za prihodnje rodove.

Pahorjeva vlada z ministrico brez listnice Zlato Ploštajner se je vprašanja lotila v obratni smeri kot Janševa. Katere pokrajine bomo imeli in kje naj bi bile njihove meje, je postalo drugotnega pomena, sprva je namreč potrebno urediti predvsem komponento financiranja. Dejstvo je, da je takšen pristop Pahor zagovarjal že pred volitvami, a identiteta in tvorjenje skupnosti bi vendarle morali biti med prvimi in osrednjimi točkami, če naj pokrajine sploh imamo, saj se novih tehnokratskih tvorb a la Evropska unija ne potrebuje ravno krvavo. Ugotovimo torej lahko, da je Janševa vlada bila (namerno?) prepozna, Pahorjeva pa je (namerno?) politično povsem naivna.

A vsekakor bi se težko reklo, da tovrstna pat pozicija koristi sami periferiji, zaradi nje se tegobe z razvojnim zaostankom kvečjemu podaljšujejo. Študentarija, ki bi se rada vrnila na rodno grudo, a tovrstne priložnosti še lep čas očitno ne bo imela, lahko le zmajuje z glavo ob izpričanih tegobah, ki jih dnevno bojda doživlja center države. Na Koroškem imamo privilegij in obenem kazen, da nam ni potrebno pogledati prav daleč, da bi videli, kako enakomerno se lahko razvija neka država, če za to obstaja dovolj (politične) volje.

Dejstvo, da do leta 2012 očitno še vedno ne bomo videli pokrajin, bo za mnoge vseeno prišlo kot precejšnje olajšanje. Najprej za tiste, ki v trenutnih razmerah dovolj prosperirajo, kmalu za njimi pa še za tiste, ki nočejo umetnih tvorb. Med njimi je precej Korošcev, ki »svoje« pokrajine po trenutnih predlogih očitno ne bi imeli. Vsaj tokrat so Koroški poslanci bili enoglasni: v pogovoru za Bajto so vsi zatrdili, da brez Koroške ni pokrajin. Berite zatorej trenutno podan nam paradoks: pokrajin ne bo ali pa ne bo Koroške pokrajine!?

Kolumna je bila prvič objavljena v časopisu [Bajtar](#), tiskani izdaji spletnega portala www.bajta.si.